

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov)“

COM(2011) 793 final – 2011/0373 (COD)

(2012/C 181/17)

Spravodajca: **Jorge PEGADO LIZ**

Rada (13. decembra 2011) a Európsky parlament (14. decembra 2011) sa rozhodli podľa článku 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov)“

COM(2011)793 final – 2011/0373 (COD).

Odborná sekcia pre jednotný trh, výrobu a spotrebu poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 9. marca 2012.

Európsky hospodársky a sociálny výbor na svojom 479. plenárnom zasadnutí 28. a 29. marca 2012 (schôdza z 28. marca) prijal 121 hlasmi za, pričom 11 členov hlasovalo proti a 8 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závbery a odporúčania

1.1 EHSV víta skutočnosť, že po nespočetných žiadostiach európskych spotrebiteľských organizácií a samotného výboru vo viacerých jeho stanoviskách Komisia konečne zmenila svoje odporúčania 98/257 a 2001/310 na záväzný právny nástroj.

1.2 EHSV sa však nazdáva, že najvhodnejším právnym základom by okrem článku 114 boli článok 169 ods. 2 písm. b) a článok 169 ods.4 Zmluvy a články 38 a 47 Charty základných práv EÚ.

1.3 EHSV odporúča vytvorenie „európskeho označenia zhody“ založeného na spoločných štrukturálnych zásadách, ktoré by stanovilo mechanizmy alternatívneho riešenia sporov (ARS) zodpovedajúce charakteristikám požadovaným v návrhu, a zároveň by harmonizovaným spôsobom označilo tých obchodníkov, ktorí tieto postupy využívajú, a to bez akýchkoľvek nákladov pre týchto obchodníkov.

1.4 EHSV berie na vedomie možnosť uplatňovania systémov ARS na kolektívne spory ako prvý krok smerom k vytvoreniu právneho mechanizmu kolektívnej žaloby v EÚ, ale odporúča, aby bola táto možnosť jasne uvedená v texte smernice a aby bol jej režim riadne vymedzený.

1.5 V tejto súvislosti však EHSV opakovane upozorňuje, že touto možnosťou sa nerieši skutočnosť, že EÚ naliehavo potrebuje harmonizovaný právny nástroj hromadnej žaloby na úrovni EÚ, ktorý nemožno nahradiť prípadným rozšírením týchto systémov ARS na kolektívne spory.

1.6 EHSV súhlasí so zásadami uvedenými v článkoch 7, 8 a 9 návrhu, ale odporúča, aby sa z dôvodu istoty a jasnosti zachovali definície zásady kontradiktórnosti a primeraného

zastúpenia, ako sú uvedené v odporúčaniach, pričom sa vyslovene zaručí, že strany môžu byť zastúpené právnym zástupcom alebo tretími subjektmi, a to konkrétne združeniami zastupujúcimi záujmy spotrebiteľov.

1.7 EHSV tiež odporúča, aby zásada nezávislosti nebola nahradená nejasnou zásadou nestrannosti, ktorá má iný a nepresný obsah a odlišný charakter.

1.8 EHSV sa zdráha súhlasiť s tým, aby sa tieto mechanizmy vzťahovali aj na sťažnosti obchodníkov podané voči spotrebiteľom, avšak vzhľadom na ustanovenia Small Business Act by mikropodniky a malé podniky mali mať v presne určených prípadoch možnosť riešiť spory so spotrebiteľmi prostredníctvom systémov ARS, a to podľa podmienok, ktoré budú stanovené.

1.9 EHSV zdôrazňuje, že tento návrh by v žiadnom prípade nemal spochybniť záväzné systémy, ktoré v členských štátoch existujú alebo budú vytvorené v súlade s ich vlastnou právnou tradíciou.

EHSV akceptuje len myšlienku, aby rozhodnutia o ARS nemali pre jednotlivé strany nutne záväzný charakter, pokiaľ to stranám nezabráni odvolať sa na príslušnom všeobecnom súde a bude im to výslovne zaručené.

1.10 EHSV odporúča, aby sa do predkladaného návrhu začlenil text, ktorý jasne hovorí o prednosti práva na prístup k spravodlivosti, rovnako ako je to v nariadení o riešení spotrebiteľských sporov online. Alternatívne riešenie sporov toto právo ani nenahrádza, ani nie je skutočnou alternatívou k funkcii súdov, ale skôr cenným, dodatočným prostriedkom na riešenie sporov.

1.11 EHSV odporúča, aby sa otázka financovania týchto systémov riešila otvorene a priamočiaro. Organizácie zastupujúce spotrebiteľov a niektoré členské štáty sa síce ocitli v krízovej situácii a nedokážu čeliť vysokým nákladom súvisiacim s ich implementáciou, táto otázka má však rozhodujúci význam pre zaručenie neustrannosti a nezávislosti týchto systémov.

1.12 EHSV sa nazdáva, že znenie niektorých ustanovení by sa malo preformulovať a mohlo by sa zlepšiť, aby boli tieto ustanovenia jasnejšie, jednoznačnejšie a účinnejšie, a odporúča Komisii, aby zohľadnila konkrétne pripomienky výboru.

2. Zhrnutie návrhu

2.1 Vzhľadom na to, že výrazná časť európskych spotrebiteľov sa pri nákupe tovaru a služieb na vnútornom trhu stretáva s problémami, ktoré často ostávajú nevyriešené,

vzhľadom na to, že odporúčania 98/257/ES⁽¹⁾ a 2001/310/ES⁽²⁾ neboli účinné: pri ich uplatňovaní naďalej pretrvávajú nedostatky, zainteresované strany nemajú dostatočné informácie a postupy alternatívneho riešenia sporov v jednotlivých členských štátoch sa odlišujú,

vzhľadom na znenie a závery mnohých štúdií o tejto téme zadaných v priebehu rokov,

vzhľadom na výsledky poslednej verejnej konzultácie, ktorá sa začala v januári 2011, ako aj na posúdenie vplyvu SEC(2011) 1408 final z 29. novembra 2011,

chce Komisia prostredníctvom predkladaného návrhu smernice:

- a) zaručiť, aby mohli byť všetky spory medzi spotrebiteľom a obchodníkom, ktoré vzniknú pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb v ktoromkoľvek sektore hospodárstva, predložené subjektu ARS bez ohľadu na to, či sťažnosť podáva spotrebiteľ alebo obchodník;
- b) zabezpečiť, aby spotrebiteľia mohli získať pomoc v prípade, že sú stranou v cezhraničnom spotrebiteľskom spore;
- c) zabezpečiť, aby subjekty ARS vykonávali svoju činnosť spravdla bezplatne a rešpektovali zásady kvality, ako sú neustrannosť, transparentnosť, účinnosť a spravodlivosť;
- d) určiť v každom členskom štáte jediný príslušný orgán, ktorý bude poverený monitorovaním fungovania všetkých subjektov ARS;
- e) stanoviť, aby členské štáty zaviedli účinné, primerané a odrádzajúce sankcie pre každý prípad porušenia povinnosti poskytovať informácie spotrebiteľom a príslušným orgánom;
- f) nebrániť členským štátom, aby prijali alebo si zachovali v platnosti postupy alternatívneho riešenia sporov medzi obchodníkmi;

g) nebrániť členským štátom, aby si zachovali alebo zaviedli postupy ARS, ktoré umožnia spoločné riešenie identických alebo podobných sporov medzi obchodníkmi a niekoľkými spotrebiteľmi (kolektívne záujmy);

h) podporovať členské štáty, aby vytvárali subjekty ARS, do ktorých budú zapojení obchodníci z iných členských štátov.

2.2 Komisia preto navrhuje zmeniť spomínané odporúčania na smernicu, čím ich ustanovenia získajú záväzný charakter, a ako právny základ na tento účel navrhuje výlučne článok 114 ZFEÚ (dokončenie vnútorného trhu).

2.3 Smernica však nestanoví povinnosť, aby sa obchodníci podriadili postupom ARS, ani aby boli pre nich výsledky týchto postupov záväzné.

2.4 Navrhovaná smernica bude mať prednosť pred právnymi predpismi Únie, ktoré obsahujú ustanovenia zamerané na podporu vytvárania subjektov ARS, pokiaľ takéto právne predpisy nezabezpečujú aspoň rovnocennú úroveň ochrany spotrebiteľov.

2.5 Táto smernica sa bude uplatňovať na všetky subjekty zriadené na trvalom základe, ktoré ponúkajú riešenie sporov prostredníctvom postupov ARS, vrátane postupov inštitucionalizovaného rozhodcovského konania, a ktoré nie sú vytvorené *ad hoc*.

3. Všeobecné pripomienky

3.1 EHSV už v mnohých svojich stanoviskách a mnoho rokov opakovane žiadal o zmenu odporúčaní 98/257/ES a 2001/310/ES na záväzný právne predpisy, a preto uvedenú iniciatívu Komisie môže iba uvítať. Okrem pripomienok uvedených ďalej sa však výbor nazdáva, že táto iniciatíva prichádza oneskorene. Zároveň sa zamýšľa nad tým, či by sa v záujme väčšej istoty a bezpečnosti nemohlo resp. nemalo ako nástroj použiť nariadenie namiesto smernice.

3.2 Pokiaľ ide o právny základ, EHSV sa nazdáva, že okrem dokončenia vnútorného trhu ide aj o nástroj na ochranu spotrebiteľov, a preto by najvhodnejším právnym základom (ak nebude prijatý článok 81) okrem článku 114 mali byť článok 169 ods. 2 písm. b) a článok 169 ods. 4 Zmluvy a články 38 a 47 Charty základných práv EÚ.

3.3 Výbor víta, že do predmetu tohto návrhu neboli zaradené postupy, ktoré sú klamlivo prezentované ako postupy riešenia spotrebiteľských sporov v priateľskom duchu, pričom v skutočnosti ide len o marketingový ťah, pretože zodpovedné subjekty sú zamestnancami platenými obchodníkom, a preto nie je zaručená ich neustrannosť a nezávislosť. Aby nevznikli pochybnosti, EHSV odporúča vytvorenie „európskeho označenia zhody“, ktoré by stanovilo mechanizmy alternatívneho riešenia sporov zodpovedajúce charakteristikám požadovaným v návrhu (podobne ako známka dôveryhodnosti, ktorá existuje v Španielsku), ale zároveň by harmonizovaným spôsobom označilo tých obchodníkov, ktorí tieto postupy využívajú, a to bez akýchkoľvek nákladov pre týchto obchodníkov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 115, 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 109, 19.4.2001, s. 56.

3.4 Víta rozšírenie pojmu spotrebiteľ v súlade s novou smernicou o právach spotrebiteľov⁽³⁾ aj na dvojúčelové zmluvy, pri ktorých nie je obchodná činnosť danej osoby v celkovom kontexte zmluvy dominantná, ale bol by rád, keby sa tento pojem výslovne objavil v texte.

3.5 EHSV víta záujem o rozšírenie fungovania systému, ktorý sa vzťahuje na cezhraničné spory, a očakáva, že Komisia sa bude snažiť o vytvorenie podmienok na to, aby ARS mohli účinne riešiť tieto prípady, a to najmä prostredníctvom riešenia sporov online a posilnením administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi⁽⁴⁾. Komisia ďalej odporúča, aby podobne ako v ustanovení článku 6 ods. 4 návrhu nariadenia o riešení spotrebiteľských sporov online zvolala aspoň raz za rok stretnutie príslušných národných orgánov, ktoré sa uvádzajú v článku 15 návrhu smernice, aby umožnila výmenu osvedčených postupov a diskusiu o akýchkoľvek problémoch, ktoré sa vyskytli pri činnosti systémov ARS.

3.6 Podporuje možnosť uplatňovania systémov ARS na kolektívne spory ako prvý krok smerom k vytvoreniu právneho mechanizmu kolektívnej žaloby v EÚ, ale ocenil by, keby bola táto možnosť výslovne uvedená v texte smernice a jej režim riadne vymedzený namiesto toho, aby bol ponechaný na rozhodnutie členských štátov. V tejto súvislosti by chcel EHSV opätovne upozorniť, podobne ako to už roky robil vo viacerých svojich stanoviskách, na to, že EÚ naliehavo potrebuje harmonizovaný právny nástroj hromadnej žaloby na úrovni EÚ, ktorý nemožno nahradiť prípadným rozšírením týchto systémov ARS na kolektívne spory.

3.7 Uznáva, že je potrebné zaručiť, aby subjekty zodpovedné za riadenie a fungovanie ARS, od úradníkov až po mediátorov alebo rozhodcov, mali osobné aj profesionálne vedomosti, schopnosti, skúsenosti a zručnosti, ktoré sú potrebné na bezúhonné a nestranné vykonávanie ich funkcie, a aby im zároveň boli zaručené podmienky na to, aby mohli vykonávať túto funkciu nestranne a nezávisle. EHSV by v tejto súvislosti ocenil, ak by v záujme zaručenia jednotných kritérií v celej EÚ boli tieto podmienky podrobne a špecificky definované v návrhu smernice.

3.8 Súhlasí so zásadami fungovania ARS stanovenými v článkoch 7, 8 a 9 návrhu, ktoré preberajú niektoré zásady uvedené v spomínaných odporúčaniach. Kladie si však otázku, prečo boli vynechané základné zásady, ktoré vyplývali z uvedených odporúčaní, ako je zásada zákonnosti a zásada slobody.

Odporúča, aby sa z dôvodu istoty a jasnosti zachovala samostatná definícia zásady kontradiktórnosti a primeraného zastúpenia, pričom sa riadne stanoví, že strany sa môžu nechať zastupovať právnym zástupcom alebo tretími subjektmi, a to združeniami zastupujúcimi záujmy spotrebiteľov (namiesto toho, aby sa nimi nepriamo zaoberal článok 8 písm. a) a článok 9 ods. 1 písm. a)).

EHSV nemôže akceptovať skutočnosť, že zásada nezávislosti bola nahradená nejasnou zásadou nestrannosti, ktorá má iný a nepresný obsah a odlišný charakter.

3.9 EHSV sa zdráha súhlasiť s tým, aby sa tieto mechanizmy vzťahovali aj na sťažnosti obchodníkov podané voči spotrebiteľom nielen preto, že je to v protiklade s tradíciou systémov existujúcich vo väčšine členských štátov a dokonca aj so všetkými usmerneniami, ktoré v rámci svojho postoja k tejto problematike v uplynulých rokoch vyjadrili Komisia a Európsky parlament, ale najmä preto, že by to znamenalo premenu mechanizmov ARS na mechanizmy riešenia otázok, ktoré súvisia s neplatením. Obchádzal by sa tým systém EÚ pre pohľadávky s nízkou hodnotou (*small claims*) a systémy ARS by boli zavalené množstvom prípadov, čo by ochromilo systémy, ktoré nemajú dostatočnú reakčnú kapacitu.

Pokiaľ však ide o spory so spotrebiteľmi týkajúce sa nevyzdvihnutia si objednávky, opravy alebo nedostavenia sa v prípade rezervácie, vzhľadom na ustanovenia Small Business Act by mikropodniky a malé podniky mali mať možnosť využívať systémy ARS, a to podľa podmienok, ktoré budú určené a presne stanovené.

3.10 EHSV sa nazdáva, že tento návrh nemôže v žiadnom prípade spochybniť záväzné systémy, ktoré v členských štátoch existujú alebo budú vytvorené v súlade s ich vlastnou právnou tradíciou.

3.11 EHSV môže akceptovať len návrh, aby rozhodnutia o ARS nemali pre jednotlivé strany nutne záväzný charakter, ak bude spotrebiteľom alebo obchodníkom výslovne zaručená základná zásada odvolania sa proti týmto rozhodnutiam na príslušnom všeobecnom súde. Ak sa tak nestane, ARS stratia celú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o ich dôveryhodnosť a účinnosť, a nie je tiež jasné, prečo by mali do rámca vytvoreného režimu spadať aj rozhodnutia inštitucionalizovaných rozhodcovských konaní alebo iných podobných mechanizmov, ktoré majú charakter skutočných rozsudkov.

3.12 EHSV ľutuje, že Komisia v predkladanom návrhu jasne nestanovila prednosť práva na prístup k spravodlivosti, ako je to v nariadení o riešení spotrebiteľských sporov online. Alternatívne riešenie sporov toto právo ani nenahrádza, ani nie je

⁽³⁾ Smernica 2011/86/EÚ (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64); stanovisko EHSV, Ú. v. EÚ C 317, 23.12.2009, s. 54.

⁽⁴⁾ Konkrétne v rámci nariadenia č. 2006/2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi, pozri stanovisko EHSV, Ú. v. EÚ C 218, 23.7.2011, s. 69.

skutočnou alternatívou funkcie súdov, ale skôr cenným, dodatočným prostriedkom na riešenie sporov⁽⁵⁾.

3.13 EHSV je prekvapený, že otázka financovania týchto systémov sa v dôvodovej správe predkladaného návrhu ani v programe na obdobie rokov 2014 – 2020 neriešila otvorene a priamočiaro napriek tomu, že organizácie zastupujúce spotrebiteľov to v rámci uplynulých konzultácií považovali za rozhodujúce. Niektoré členské štáty sa ocitli v krízovej situácii a nedokážu čeliť vysokým nákladom súvisiacim s novými štruktúrami, odbornou prípravou mediátorov a iných podporných pracovníkov, poskytovaním informácií a pomoci spotrebiteľom, vypracovaním expertíz a vykonávaním nových administratívnych funkcií. Táto problematika sa však celoplošne považuje za rozhodujúcu pre zaručenie nestrannosti a nezávislosti týchto systémov⁽⁶⁾.

3.14 EHSV tiež odporúča, aby Komisia, ak to ešte neurobila, vypracovala posúdenie hlavných regulačných prístupov členských štátov k uplatňovaniu smernice 2008/52/ES⁽⁷⁾ o mediácii v občianskych a obchodných veciach (článok 12), a to v súlade s návrhom Európskeho parlamentu⁽⁸⁾.

4. Konkrétne pripomienky

4.1 Článok 2 ods. 2 písm. a)

Formulácia „zamestnáva priamo obchodník“ je vágna a nejednoznačná. Mala by sa nahradiť formuláciou „udržiavajú alebo v posledných troch rokoch udržiavali profesionálny vzťah ekonomickej závislosti alebo iný vzťah, ktorý by mohol ohroziť ich nezávislosť“.

4.2 Článok 4 písm. e)

Definícia je príliš nejasná a neurčitá. Mala by obsahovať jasný odkaz na dodržiavanie zásad, ktoré by mali riadiť fungovanie subjektu, a potvrdenie toho, že subjekt patrí do siete uznaných orgánov.

4.3 Článok 5 ods. 3

EHSV presne nechápe, aký je rozsah pôsobnosti tohto článku, ale obáva sa, že neprinesie želanú účinnosť. Namiesto toho, aby viedol k potrebnej harmonizácii prostredníctvom integrovaného fungovania všetkých mechanizmov ARS na európskej aj národnej úrovni na základe rovnakého prístupu ako pri spoločných a zhodných systémoch, prispieva skôr k zachovaniu súčasných štruktúr členských štátov a len formálnemu vytvoreniu

⁽⁵⁾ V návrhu nariadenia o riešení sporov online sa vyslovne uvádza: „Právo na účinnú nápravu a právo na spravodlivý súd sú základnými právami zaručenými v článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Postupy riešenia sporov online sa nemôžu navrhovať s cieľom nahradiť súdne procesy a nemali by brániť spotrebiteľom ani obchodníkom pri uplatňovaní ich práva na nápravu súdnou cestou. Nič v tomto nariadení by preto nemalo brániť stranám uplatniť ich právo na prístup k súdnemu systému.“

⁽⁶⁾ Pozri stanovisko EHSV, ktoré sa pripravuje (INT/608).

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 136, 24.5.2008, s. 3; stanovisko EHSV, Ú. v. EÚ C 286, 17.11.2005, s. 1.

⁽⁸⁾ Správa o uplatňovaní smernice o mediácii v členských štátoch A7-0275/2011, spravodajca: A. McCarthy.

všeobecného mechanizmu, ktorý v skutočnosti nevyrieši súčasné geografické a odvetvové problémy.

4.4 Článok 6

EHSV by ocenil, keby sa pri stanovení a overovaní požiadaviek odborných znalostí a nestrannosti zaručila aktívna účasť profesijných a spotrebiteľských zastupiteľských organizácií, a to najmä pri výbere a menovaní fyzických osôb zodpovedných za riešenie sporov, a aby táto úloha nebola ponechaná na byrokratov a úradníkov z ústredných orgánov členských štátov.

4.5 Článok 7

Návrh by mal okrem stanovenia povinností týkajúcich sa prostriedkov zaviesť aj povinnosť dosiahnutia výsledku s cieľom zabezpečiť, aby uplatňovanie týchto mechanizmov prinieslo merateľné výsledky vzhľadom na sektory, v ktorých je najviac sťažností, ako aj na kvalitu služieb poskytovaných obchodníkmi, a aby sa samotnými mechanizmami aktívne podporovala dôvera vo využívanie týchto mechanizmov.

Dôležité je tiež to, aby členské štáty zabezpečili, že subjekty ARS budú informovať o poskytnutých službách (ide najmä o služby poskytovania informácií, mediácie, zmierovania a rozhodcovského konania), finančných výsledkoch (čím sa zaručí potrebná transparentnosť týchto mechanizmov a zvýši sa dôvera spotrebiteľov) a miere spokojnosti používateľov týchto subjektov.

EHSV sa okrem toho nazdáva, že v súvislosti s druhým odsekom tohto článku by subjekty ARS mali prostredníctvom svojich bežných informačných prostriedkov okrem ročných správ o činnosti informovať aj o ročnom rozpočte a uverejňovať súhrn rozhodnutí rozhodcovských konaní, pričom sa nesmú porušiť predpisy týkajúce sa spracovania osobných údajov stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré transponujú smernicu 95/46/ES.

4.6 Článok 9

EHSV síce uznáva vhodnosť zásady spravodlivosti, no spochybňuje vynechanie zásady zákonnosti, ako bolo uvedené v odporúčaniach Komisie z 30. marca 1998⁽⁹⁾. Absencia takéhoto ustanovenia v znení smernice by mohla poškodiť spotrebiteľov v cezhraničných obchodných vzťahoch, najmä ak právo domovského štátu spotrebiteľa stanovuje rozsiahlejší rámec ochrany ako právne predpisy členského štátu, v ktorom bol zriadený mechanizmus ARS. EHSV opätovne zdôrazňuje potrebu začlenenia zásady zákonnosti do rámca predkladanej smernice, čím sa zabezpečí, že spotrebiteľia neprídu v dôsledku rozhodnutí subjektov ARS o úroveň ochrany, ktorú im zaručuje rozhodné právo.

⁽⁹⁾ Pokiaľ ide o cezhraničné spory, v odporúčaniach sa výslovne uvádza, že rozhodnutie orgánu nemôže mať za následok zbavenie spotrebiteľa ochrany, ktorú mu zaručujú záväzné ustanovenia právnych predpisov členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ obvyklý pobyt, v prípadoch stanovených článkom 5 Rímskej zmluvy.

4.7 Článok 10

EHSV sa obáva, že nejednoznačnosť tohto článku môže utvrdiť spotrebiteľa v presvedčení, že spor možno vyriešiť prostredníctvom subjektu ARS, pričom v skutočnosti obchodník len informuje o existencii týchto mechanizmov, no nemusí ich využívať.

EHSV nalieha na Komisiu, aby prostredníctvom svojho návrhu dohliadla na to, že členské štáty budú musieť od obchodníkov požadovať, aby túto informáciu poskytli bezprostredne pred uzavretím zmluvy, čím spotrebiteľ bude môcť prijať uvedomé a informované rozhodnutie, keďže bude vopred vedieť, či obchodník subjekty ARS využíva alebo nie.

EHSV sa tiež nazdáva, že neplnenie alebo nesprávne plnenie povinnosti uvedenej v ods. 2 by sa malo považovať za nekalú obchodnú prax a malo by byť zaradené do zoznamu priloženého k smernici 2005/29/ES, a to nezávisle od sankcií stanovených v článku 18 návrhu.

4.8 Články 15 až 17

EHSV sa obáva, že tieto pravidlá by sa mohli ukázať ako nedostatočné na to, aby príslušné subjekty v plnej miere plnili požiadavky vzhľadom na to, že stále vychádzajú z kritérií vyplývajúcich zo sebahodnotenia. V tejto súvislosti je dôležité, aby Komisia podporila priame zapojenie občianskej spoločnosti do monitorovania týchto mechanizmov, a to prostredníctvom príslušných organizácií zastupujúcich dané odvetvia⁽¹⁰⁾.

V Bruseli 28. marca 2012

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Staffan NILSSON

⁽¹⁰⁾ Podobne ako v odvetví energetiky v Taliansku, kde síce ide o subjekt ARS verejného charakteru, ale tento subjekt je riadený zástupcami spotrebiteľov a energetickými podnikmi, pričom spotrebiteľia sú aktívne zapojení do odbornej prípravy technických pracovníkov tohto subjektu.

PRÍLOHA

k Stanovisku Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Nasledujúce body stanoviska odbornej sekcie boli zmenené a doplnené v dôsledku pozmeňovacích návrhov, ktorý prijalo plenárne zhromaždenie, avšak získali viac ako štvrtinu odovzdaných hlasov, aby boli ponechané v pôvodnom znení (článok 54 ods. 4 rokovacieho poriadku):

a) Bod 1.8:

EHSV nesúhlasí s tým, aby sa tieto mechanizmy vzťahovali aj na sťažnosti obchodníkov podané voči spotrebiteľom.

b) Bod 3.9:

EHSV nesúhlasí s tým, aby sa tieto mechanizmy vzťahovali aj na sťažnosti obchodníkov podané voči spotrebiteľom nielen preto, že je to v protiklade s tradíciou systémov existujúcich vo väčšine členských štátov a dokonca aj so všetkými usmerneniami, ktoré v rámci svojho postoja k tejto problematike v uplynulých rokoch vyjadrili Komisia a Európsky parlament, ale najmä preto, že by to znamenalo premenu mechanizmov ARS na mechanizmy riešenia otázok, ktoré súvisia s neplatením. Obchádzal by sa tým systém EÚ pre pohľadávky s nízkou hodnotou (small claims) a systémy ARS by boli zavalené množstvom prípadov, čo by ochromilo systémy, ktoré nemajú dostatočnú reakčnú kapacitu.

Podľa článku 51 ods. 4 rokovacieho poriadku sa o pozmeňovacích návrhoch rokovalo spolu.

Výsledok hlasovania o pozmeňovacích návrhoch:

Za:	80
Proti:	52
Zdržali sa:	19